

LXVIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 26. Marts 1928).

Som Indenrigsministeren udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, er den Nedgang i Indfødsretsansøgernes Antal, der begyndte i 1924—25, fortsat i Aar. Der er paa det foreliggende Forslag optaget 59 færre Ansøgere end paa det i Efteraaret 1926 fremsatte Forslag om Indfødsrets Meddelelse. Loven af 29. Marts 1924 har Maksimumsantallet: 1343, i 1925 synker Tallet til 1211, i 1926 til 962 og i 1927 til 856. Nedgangen falder, ligesom i Fjor, navnlig paa Personer, der er født i Danmark; denne Gruppe, som for 3 Aar siden omfattede 404 Ansøgere eller næsten en Trediedel af det hele Antal, tæller i Aar kun 155, af hvilke de 114 er født her af fremmede Forældre, medens 23 har mistet deres danske Indfødsret ved Naturalisation og 18 ved Ægteskab med Udlændinge. Ogsaa Antallet af Ansøgere fra Slesvig er gaaet stærkt ned i de sidste Par Aar: fra 146 i 1924 til 33 i Aar. Der er endvidere, som Udvalget før har gjort opmærksom paa, Nedgang at spore i Tallet paa svenske Ansøgere; dette laa i Tidsrummet fra 1922 til 1925 ret fast omkring 375, dalede saa i Fjor og i Forfjor til ca. 300 og er nu 263. Derimod er Antallet af Polakker stigende. I de 5 foregaaende Aar var der paa de forskellige

Indfødsretsforslag optaget 37, 43, 51, 14 og 53 polske Ansøgere, og hertil kom i Fjor 14 paa Ændringsforslag, saa at Loven af 1. Juli 1927 omfattede 67. I Aar findes der 65 Polakker paa Lovforslaget. Ganske vist kan den stærke Stigning i Fjor og vel ogsaa i Aar fra det lave Tal i 1926 i hvert Fald delvis forklares ved en Ændring i Ministeriets Praksis, idet man er gaaet over til paa ny at optage militærpligtige polske Statsborgere „med Betingelse“. Der findes ogsaa blandt Ansøgerne flere „Gengangere“, som ikke har været i Stand til at opfylde den i Loven stillede Betingelse indenfor den givne Frist — i Aar f. Eks. 7. Men det polske Element blandt Ansøgerne træder dog utvivlsomt nu langt stærkere frem end for 6—7 Aar siden — i 1922 var der saaledes kun 11 Polakker, i 1921 kun 6 —, hvad der finder sin Forklaring i den overordentlig betydelige Indvandring af Polakker, der har fundet Sted siden Aarhundredskiftet. De stedfundne Grænseforandringer medfører ganske vist, at man ikke umiddelbart kan sammenligne de statistiske Oplysninger om Antallet af her boende fremmede, der er født i Polen. Men samler man Tallene paa de Udlændinge, der er født i Polen, Rusland og Østrig, kan efter Folketæl-